

tanke deri er brugelig, og jeg tror, at selve Lovforslaget, som jeg allerede i sin nuværende Stikelse anser for at være ikke lidt værdifuldt, vil blive mange Procent værdifuldere, dersom mit lille Udkast bliver optaget som en Del af Lovforslaget. Jeg tror nemlig, at det har sin store Betydning, at alle Apotekere blive Apotekere med personlige Privilegier, og at vi saaledes komme bort fra denne uheldige Sammenblanding af personlige og reelle Apotekerprivilegier og fra det, som er nær ved at se ud som lidt Svindelri, nemlig de uendelig høje Priser paa Apoteker. Man er endogsaa gaaet saa vidt, at man et og andet Sted her i Landet har betalt for et Apotek med reelt Privilegium 10 Gange saa meget som Bruttoomsætningen paa Apoteket var. Der var paa et Apotek en Bruttoomsætning paa 28,000 Kr., og for Apoteket gav man omtrent 280,000 Kr. Det kan ikke være andet end en lille Smule uheldigt, og det kan heller ikke nægtes, at det i ikke ringe Grad er gaaet ud over Publikum. Apotekerne klage over de daarlige Tider, og jeg tror ogsaa, at de undertiden kunne have Grund til at klage over, at Indtægterne ikke rigtig svare til, hvad de kunde ønske, af den Grund, at de have betalt alt for dyrt, og hvorledes skulle de saa klare sig? Saa maa de klare sig ved at indskrænke sig, og det kunne de gøre ved at gøre Betjeningen saa billig som mulig, ved at tage anden Klaseses Varer, hvor de allerhelst maatte have første Klaseses, og paa alle Punkter ville Indskrænkningerne netop gaa ud over Publikum. Vi kunne ikke ud over denne Sag paa anden Maade end ved at gaa radikalt til Værks, hvad jeg skal finde mig i, at den af mig foreslaaede Fremgangsmaade kaldes. Dermed skal jeg anbefale Lovforslaget til ærede Medlemmers Overvejelse, og jeg glæder mig til at høre det ærede Medlem for Ribe udtale sig om denne Sag; den har haft hans Interesse i adskillige Aar, og han er ikke mindst Skyld i, at dette Resultat er kommet frem. Jeg skulde haabe, at han i alt væsentligt, selvfølgelig med behørig Kritik, kan være enig med mig i, at Lovforslaget er ganske betimeligt, som det er, med Tilføjelse af det, jeg nu har tilladt mig at foreslaa.

Bust: Da det Lovforslag, som kommer til Behandling næst efter dette, nemlig Forslaget til Lov om et overordnet Sundhedsraad, blev forelagt dette Ting, sagde det ærede Medlem for Åsens (Berntsen): Det er en gammel Traver, der nu kommer igen. Jeg giver det ærede Medlem for Åsens Ret i, at Lovforslaget om et overordnet Sundhedsraad er en gammel Traver, for

saa vidt som det har været forelagt mange Gange her i dette Ting. Det er jo imidlertid ikke det, der ligger for til Behandling, og jeg skal derfor ikke komme ind paa dets Enkeltheder. Men da vi forhandle den foreliggende Sag, som vi til Dels have forhandlet mange Gange tidligere, ogsaa da vi fik Loven af 10de April 1895, lige over for en ny Justitsminister, vil jeg gentagde i det høje Tings Grindring, hvorledes Behandlingen af disse Sager er foregaaet. Regeringen kom for en Række Aar tilbage med et Forslag her til Rigsdagen om, at vi skulde give nogle flere Penge for at saa Sundhedskollegiet omorganisere. Vi skulde saa et Kollegium, der skulde kaldes et overordnet Sundhedsraad, og til det skulde vi give en hel Del flere Lønninger. Forholdet er i Øjeblikket det, at vi ved anden Behandling af Finansloven have vedtaget at give 13,574 Kr. om Aaret til Sundhedskollegiet, medens vi, naar vi fik det ny overordnede Sundhedsraad, vilde komme op til henimod 40,000 Kr. aarlig. Nu har Folketinget sagt, naar et saadant Forslag er blevet forelagt af den tidligere Justitsminister: Skulle vi gaa med til at omordne det nuværende Sundhedskollegium, hvad der maaste kan være Grund til, og skulle vi forhøje Betalingen til denne Institution med saa mange Tusinder, som her forlanges, kræve vi paa Befolkningens Vegne, at der ogsaa bliver gjort noget for Apotekervæsenet. Paa den Maade har denne Sag udviklet sig. Derfor foreligger der for os ikke alene et Forslag om Oprettelse af ny Apoteker men ogsaa en Kommissionsbetænkning. Den ærede sidste Taler var jo Medlem af denne Kommission. De to Ting hænge altsaa sammen, og jeg antager, det vil gaa den ærede Justitsminister i Fremtiden, som det er gaaet hans Formand, at han kan skyde en hvid Pind efter sit overordnede Sundhedsraad, hvis han ikke vil være med til at give os noget lige over for Apotekervæsenet. Jeg har ikke villet undlade lige over for Tinget at fremdrage dette, thi det er at sætte Sagen paa det Standpunkt, som den virkelig staar paa. De to Sager høre sammen og ville formentlig komme i Udvalg sammen. Det maa der ste, om vi skulle komme nogen Vej paa dette Omraade.

Jeg har med stor Interesse læst den Betænkning, som er afgivet af denne Kommission. Vi mente i Fjor i Udvalget at vi ingen Vegne kunde komme med Forslaget, om et overordnet Sundhedsraad den Gang, fordi der var nedsat en Kommission angaaende Apotekerforholdene, og det blev da en privat Aftale mellem Udvalget og Mi-